

319

ZARZĄDZENIE Nr 87 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1969 r.

w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 i z 1961 r. Nr 81, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie jednostek organizacyjnych, stanowiącym załącznik do uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami) — w grupie III wykazu dodaje się lp. 25 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne
„25	Państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe zgrupowane w Zjednoczeniu „Uzdrowiska Polskie”	do 50% poprawy wyniku w porównaniu do wyniku planowanego, uzyskanego z działalności produkcyjnej i obrotu towarowego, nie więcej jednak niż 2% planowanego osobowego funduszu płac.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

320

ZARZĄDZENIE Nr 88 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1969 r.

w sprawie zapewnienia ciągłości zaspokojenia zapotrzebowania kraju na maszyny, urządzenia, sprzęt techniczny oraz inne wyroby przemysłu uspołecznionego w razie podejmowania decyzji o zaniechaniu ich produkcji.

W celu zapewnienia ciągłości zaspokojenia zapotrzebowania na wyroby przemysłowe w związku z pogłębiającą się specjalizacją i koncentracją produkcji zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwe ministerstwa dokonają w podległych im branżach i przedsiębiorstwach przeglądu asortymentowej struktury oraz rozmiarów wykonywanej produkcji i ustalą przedsiębiorstwa, które mają specjalizować się w produkcji wielkoseryjnej, oraz takie, które wykonywać będą wyroby produkowane w małych seriach.

2. Zjednoczenia powinny przy kształtowaniu asortymentowych profili produkcji podległych przedsiębiorstw rozszerzać zakres unifikacji i standaryzacji. Dotyczyć to powinno w szczególności elementów maszyn i urządzeń, które powinny być w najszerszym zakresie wykorzystywane do nowych rozwiązań konstrukcyjnych.

3. Zjednoczenia lub jednostki równorzędne powinny ustalić koncepcję profilu produkcyjnego podległych im przedsiębiorstw w terminie poprzedzającym zakończenie prac nad planem na lata 1971—1975 w celu umożliwienia uwzględnienia tych ustaleń w planach przedsiębiorstw.

4. Jeżeli wskutek zaniechania produkcji wyrobu w przedsiębiorstwie konieczne jest przekazanie jej do innego przedsiębiorstwa, zjednoczenie bądź jednostka równorzędna powinny przede wszystkim lokować tę produkcję w podległych sobie zakładach o warunkach zapewniających osiągnięcie należytego poziomu jakości oraz kosztów własnych.

5. Jeżeli założenia dotyczące profilu asortymentowego produkcji podległych zjednoczeniu przedsiębiorstw nie zapewniają odpowiedniego wzrostu produkcji w porównaniu z potrzebami gospodarki narodowej, zjednoczenie powinno w uzasadnionych ekonomicznie wypadkach zapewnić pokrycie tych potrzeb w drodze rozwoju produkcji odpowiednich wyrobów w zakładach podległych innym jednostkom gospodarczym na zasadach koordynacji branżowej bądź w drodze importu z krajów socjalistycznych.

§ 2. 1. Zaniechanie w przedsiębiorstwach produkcji maszyn, urządzeń, sprzętu technicznego oraz innych wyrobów na zaopatrzenie gospodarki uspołecznionej wymaga uzgodnienia z jednostką nadrzędną.

2. Przy ewentualnym podejmowaniu decyzji o zaniechaniu w przedsiębiorstwach produkcji części zamiennych oraz wyrobów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego należy przestrzegać przepisów uchwały nr 275 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie zapewnienia ciągłości produkcji przeznaczonej na zaopatrzenie rynku wewnętrznego (Monitor Polski Nr 70, poz. 345) oraz uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej (Monitor Polski Nr 81, poz. 340).

§ 3. Zjednoczenie lub inna jednostka bezpośrednio nadrzędna może zezwolić lub nakazać zaprzestanie w przedsiębiorstwie produkcji określonego asortymentu maszyn i wyrobów, jeżeli:

- 1) właściwa organizacja zbytu i główni dotychczasowi odbiorcy wydali opinie, że na dany asortyment wyrobu brak jest zapotrzebowania lub że zapotrzebowanie zostanie pokryte z innych źródeł przez substytutu lub import z krajów socjalistycznych,
- 2) nastąpiło przekazanie produkcji innemu przedsiębiorstwu z zachowaniem jej ciągłości w rozmiarach potrzebnych dla zaspokojenia potrzeb krajowych.

§ 4. 1. Decyzja przekazania produkcji określonego wyrobu z jednego przedsiębiorstwa do innego powinna być podjęta po uprzednim ustaleniu, że przekazanie to nie spowoduje wstrzymania lub poważnego ograniczenia ogólnych dostaw tego wyrobu.

2. Przedsiębiorstwo, które uzyskało decyzję o zaniechaniu produkcji maszyn i wyrobów, powinno zawrzeć z przedsiębiorstwem podejmującym tę produkcję umowę regulującą sposób przekazania dokumentacji konstrukcyjnej, technologicznej, zapasów półfabrykatów (materiałów) i posiadanych